

[Ladefoged.]

gaverne, og at man så udefra — og navnlig da gennem FN — må støtte dem på den bedst mulige måde, og det vil jeg tro at disse foranstaltninger kan være medvirkende til. Vi behandlede ikke i særlig grad dette spørgsmål ved sidste års generalforsamling i 2. komité, men vi vedtog en resolution i retning af at sætte fart i arbejdet.

Jeg ville ønske, at man også på et andet område, hvor det drejer sig om et lignende foretagende, nemlig med hensyn til SUNFED, kunne komme frem i et tempo, der ligner dette her. Om det kan lade sig gøre, skal jeg lade være usagt, men derfor kan man nu med så meget stærkere glæde hilse, at vi i dag kan ratificere denne overenskomst.

På mit partis vegne kan jeg tilsige positiv holdning til ratifikationens gennemførelse.

Kristen Amby: Både under hensyn til den højtærede ministers udførlige fremsættelsestale og til, hvad de to foregående ordførere har sagt, finder jeg ikke anledning til mange bemærkninger, men nogle enkelte vil jeg dog gerne gøre.

Umiddelbart efter krigen blev det jo den internationale bank, der fik den opgave at hjælpe de underudviklede lande, men den internationale banks statutter var og er af en sådan art, at banken kun kan hjælpe stater, altså ikke kan finansiere private foretagender. Som årene gik, blev det klart, at der var et afgørende behov for at skabe mulighed for, at kapital kunne stilles til rådighed som lån — eventuelt endda lån til en særlig billig rente — til underudviklede landes private erhvervsliv, med andre ord som støtte for de anstrengelser, som private borgere, eventuelt som kooperationer, gjorde sig for at bringe den økonomiske udvikling i deres land frem.

Det foreslag om ratifikation, der møder os her i dag, er netop blevet til ud fra den hovedtanke, at det er nødvendigt ved siden af banken at have et instrument, der kan bruges i dette arbejde. Det er — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Alsing Andersen, der sagde det — en slags hjælp til selvhjælp. Det er netop det, det er. Her kan man ikke nære nogen frygt for, at bidragene skal blive mindre værdifulde ved forkerte

dispositioner fra skiftende regerings side, her er det klart, at den långivende institution nøje vil følge de objekter, hvori den udlåner penge, og at det — altsammen under hovedsynspunktet: ophjælpning af de underudviklede lande — bliver det forretningsmæssige synspunkt, som bliver det afgørende. Og det kan man naturligvis, således som også det ærede medlem hr. Ladefoged sagde, kun være tilfreds med.

Det ærede medlem hr. Alsing Andersen var inde på, at den klasseforskel, der er i en hel del lande, måske er særlig udpræget i visse underudviklede lande, og at denne klasseforskel vel måtte antages i nogen grad at svinde, hvis der skete en moderne økonomisk udvikling. Det er jo at håbe, at det må ske som en automatisk følge, havde jeg nær sagt, af en sådan udvikling. Man kan dog som borger i en stat, der — som også det ærede medlem hr. Alsing Andersen sagde — hører til de mere privilegerede, de udviklede lande, ikke lade være med undertiden at gøre sig sine tanker.

Vi er jo ikke kommet sovende til den udvikling, vi er nået frem til, og vi kan måske også, sige, at denne udvikling kun har været mulig, fordi der parallelt med selve den økonomiske udvikling er gået en politisk udvikling, der har betydet, at de økonomiske goder blev mere ligeligt fordelt, en udvikling, der for at bruge Grundtvigs ord skulle tendere imod, at få har for meget og færre for lidt. Jeg siger, at man kan næppe helt frigøre sig for den tanke, når man ved lidt om forholdene i sådanne underudviklede lande, nogle af dem i alt fald, og et stort skridt fremad til ophjælpning af deres økonomi og til forøgelse af deres levestandard ville det være, hvis der skete sådanne politisk-økonomiske reformer, der som en selvfølge er gennemført i hele den vestlige civiliserede verden, i hele den økonomisk udviklede verden. Jeg synes, man har lov at sige, at denne form for selvhjælp venter vi også fra de underudviklede lande.

Løvrigt skal jeg på mit partis vegne anbefale forslaget til velvillig behandling.

Else Zeuthen: Jeg vil gerne begynde med at takke den højtærede minister for den udmærkede redegørelse, han gav det høje